

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 442. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-palladius03val-shoot-idm139651351190960.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Den XII. Søn. eff. Trinita.

Collect.

OAlmectige oc barmhertige Gud/ aff hues gaffue det kommer/ at dig maa aff dine tro Mennisker tilbørlige oc lofflige tienis/ Wi bede/ giff oss at wi maa skynde oss foruden forhindring til de tingist du haffuer || oss loffuit/ Ved vor Herre Ihesum Christum/ Som met dig leffuer/ etc.

Oc vnder tiden denne.

ALmectigste euige Gud/ som alting haffuer skabt/ wi tacker dig at du haffuer giffuet oss it sunt legeme/ oc haffuer naadelige beuaret vore tunge/ øerne oc andre lemmer for den onde Fiende/ Oc beder dig/ giff oss din Naade/ at wi besynderlige bruger vore øerne oc tunge rettelige/ at wi met vore øerne flitelige hører dit Ord/ oc det vel mercke/ Met vore tunge berømmer oc priser din Naade/ paa det ingen skal fortørnis aff vore tunge/ men huer mand kunde forbedris der aff/ Amen.

443

Epistelen II. Corinh. III.

MIne elskelige Brødre/Saadan fortrøstning haffue wi oc til Gud formedelst Christum/ Icke at wi ere duelige aff oss selff at tencke || noget/ som aff oss selff/ Men at wi ere duelige/ det er aff Gud/ huilcken som oc gjorde oss duelige/ at føre det ny Testamentis Embede/ Icke Bogstauens/ men Aandens. Thi at Bogstauen ihieslar/ men Aanden gør leffuende. Men haffde det Embede/ som ihieslaar formedelst Bogstauene/ oc er vdgraffuit i Stene/ saadan klarhed/ at Israels Børn kunde icke see paa Mose ansict/ for hans ansictis klarhed skyld/ som dog forgaar/ Hui skulde icke meget mere det Embede/ som giffuer || Aanden/ haffue klarhed ? Thi at haffuer det Embede klarhed/ som predicker Fordømmelsen/ da haffuer meget mere det Embede som predicker Retferdighed/ offueruettis klarhed.

Euangelium Marci. VII.

DEr Ihesus gick vd igen aff Tyri oc Sidons egn/ da kom hand til det Galileiske haff/ mit iblant de thi Stæder. Oc de førde en Døff til hannem/ som vaar Dum/ oc de bade hannem/ at hand vilde legge Haanden paa hannem ||. Oc hand tog hannem besynderlige fra Folcket/ oc lagde hannem Fingrene i Øerne/ oc spøtte/ oc rørde ved hans Tunge/ oc saae op til Himmelen/ suckede/ oc sagde til hannem/ Hephethah/ det er/ lad dig op. Oc strax obnedis hans Øern/ oc hans Tungis baand løsnede/ oc hand taledede ret. Oc hand forbød dem/ at de skulde ingen sige det. Men io mere hand forbød/ io mere kundgjorde de det/ oc de forundrede sig offuer maade/ oc sagde/ Hand gjorde det vel alt sammen/|| De Døffue gjorde hand hørendis/ oc de Maalløsse talendis.